a iſtere volumus firmitatis.

De renuntiatione. Clemēs quint⁹ in cōcil. in Vienenſi.

Renunciatio dignitatis vel beneficij facta p̄ ꝓcuratorē ad hoc cōſtitutum tenet: licet prius procurator fuerit reuocatus: ipſo tamen et ſuperiore cui fiebat ceſſio ignorāte: niſi per maliciam ipſorū vel aliorum reuocatio ipſis fuerit occultata. Jo. an. ca. I

b Quam illuſio ꝛ vari c atio ī perſonis ec/cleſiaſticis maxi/d me ſint vitande p̄ fēti ꝯſtitutōe ſācim⁹: vt ſiq̇s e ad cedendū pontificali aut alij cuilibet dignitati vł be/f g neficio ꝓcuratorē ſponte ac h i libere cōſtituerit ꝛ ip̄m ignorantem poſtmodum duxerit k quomodolibet reuocādū te/neat ceſſio facta p̄ eū anteq̃ꝫ

s Firmitatis. Si ergo ex tali licentia cōſentiret: cōfeſſus nō valet: ꝛ priuat⁹ eſſet omni iure ſibi ex electione queſito. ꝫ. eo. ſi religioſus. j. rū. lib. vj. ꝛ ſatꝫ videbatur hoc eſſe de mēte veteris iuris in q̄ſtū p̄di. decre. j. ꝛ ij. rū. loquit̃ de electiōe facta. ꝛ eo. ti. q̄ꝫ ſit. tū tenebamus cōtrariū dicētes q̄ ſicut male fac̄ abbas abſoluens monachum ad aliud monaſteriū: niſi illō habeat paratum: ꝛ conſtet q̄ illum recipere velit: tamē valet ſi hoc facit. et de hoc per Inno. de renun. c. fi. per Hoſti. de iureiu. ſicut ex litteris. ita male faciebat p̄latus talē dando licentiam tamē data tenebat: p̄ q̄ꝺ videret q̄ valeret talis licentia ſi daret̃ clerico ſeculari de cōſentiēdo ꝛ trāſeundo: quia quo ad ſolū conſenſum nō eſt neceſſaria. ꝓpter vim eni ꝓfeſſionis magis notat̃ ambitio in ꝓfeſſo. ꝛ licet actiua poteſtas eligendi nō det̃ ad beneficiū nō vacans. de cōceſ. p̄ben. cōſtitutus. paſſiua bene datur. de trāſla. c. fi. de fil. p̄ſby. c. j. ꝛ. ij. lib. vj.

Diuiſio — a Quam illuſio. Ponit dictū ꝛ exceptionē a dicto. ibi: Niſi forte. ꝛ determinat no. p̄ Inno. ꝫ. e. ti. veniēs. q̄ quaſi ad litterā no. Arch. ꝫ. e. c. ij. lib. vj. Itē nō. p̄ Hoſ. Inno. ꝛ Hoſt.

Illuſio — ꝛ Egl. ꝫ. e. quidā. Jo. an. b Illuſio. Idē ꝟbū de poſtul. bone. ij. ver. nec nocebit. de re iudi. cum olim. de ali. iudi. mu. cau. fa. c. j. de ap. ſuggeſtū. de p̄bē. dilect⁹. ff. de re iudi. ſi p̄tor. de iudeis. in nonnullis. ꝭ. de re. p̄mu. c. vno. ꝛ ponit̃ ꝓ deceptione vel deriſione.

c Eccleſiaſticis. De iure pa. cū autē. ꝫ. de elec. publicato. ꝛ eo. ti. nulli. lib. vj. viij. q. ij. dilectiſſimi.

Maxie — d Maxime. Hoc dicit: quia etiā laicis regulari̇̄ ꝓhibet̃ variatio. de quo ſatis no. de reg. iur. q̄ ſemel. li. vj. e Cedēdū. Quid de ꝓcuratore dato ſolū ad petendā licentiā cedendi: Dicebat Vin. de elec. cū poſt petitā. per ver. ibi obſtantā. ꝛ Inno. in decre. q̄dā p̄ decre. lecte. eo. ti. q̄ valet reuocatio: etiā poſt petitionem p̄ſentatā ſuperiori. nec ob. q̄ꝺ dꝛ de poſtu. cum iſta nō fiat ita publice ꝛ ſolēniter vt illa. ꝛ cū hic nulli⁹ interſit. ꝛ ſic ſoluit̃ de poſtu. bone. ij. ver. nec nocebat. Sed ſi ſup̄ior ignorās reuocationē dedit licentiā: tenet licētia ſm Inno. q̄ꝫuis ſm eū diſtingui poſſet an p̄ procuratorē an p̄ nūciū petierit ceſſionē vł cōceſſionē ad q̄ꝺ facit littera ſequēs. ꝛ q̄ꝺ. ꝭ. dicā. Satis dici poſſet p̄ hāc decre. q̄ ſi ꝓcuratori ad h̄ ꝯſtituto ꝛ h̄ peterē data ſit licētia cedēdi priuſq̄ꝫ reuocatio p̄uenerit ad ꝓcuratorē vel ſup̄iorē: ceſſante malicia cogat̃ cedere p̄ decre. quidam. De poſtulatiōe ꝟo poſt reuocationē ſuperiori p̄ſentatā q̄d iuris ſcripſi poſt Hoſti. in p̄di. decreta. bone. ver. nec nocebat. ſup̄ verbo videt̃.

f Procuratorem. Nō video q̄ quo ad hoc ſit ius diuerſum: an cōſtituat vnū vł plures inſolidū vł cōiunctim laicum vel clericū. de ꝓcura. c. j. li. vj. videt̃ tū tutius conſtituere clericum: facit q̄ꝺ ſcripſi. de procur. accedens. g Sponte. Secus ergo ſi per iuſtū metum. h Ac libere conſtituerit. Poteſt reſpicere libertatē conſtituentis. ꝛ facit. ꝫ. de ꝓcura. accedēs. et libertatem conſtitui ſi pure non in diem vel ſub conditione: ſed hoc caſu putarem idē. ſi tamē ante ceſſiōē et noticiā reuocationis dies vel conditio eueniſſet: tūc extunc cenſeat̃ pura. ff. q̄ po. in pig. ha. l. potior. ij. rū. et facit de reſcrip. ſi pro te. lib. vj. ꝛ q̄ꝺ ibi nota.

i Ignorante. Planū eſt ergo ſi reuocatio perueniſſet ad procuratorem ſatis eſſet per hāc litterā. ꝛ ſit ratio: quia talis procurator cenſetur conſtitutus ad negociū in quo ſufficit q̄ reuocatio ad ipſū p̄ueneritꝫ. ff. man. ſi mādaſſem. ꝫ. de reſcrip. ex parte decani.

k Quomodolibet. Puta exp̄ſſe reuocādo vel inhibēdo vel aliū ad illud conſtituendo: non reſeruato primo. de ꝓcura. nō iniuſte. Si vero mortuus fuiſſet prius ipſe cōſtituēs. planum eſt mandatum tunc reuocatū. ꝛ diceret̃ beneficium vacare morte nō renunciatione. de p̄ben. dudū. lib. vj. l Teneat. Vin. primo videbat̃ hoc teneri p̄di. decre. veniens. ſed ſubdebat poſtea q̄ ſi conſtituens poſſeſſioni icumbebat: ꝛ publice reuocauerat mādatū q̄ꝺ cōcedi poterat q̄ renūciatio nō tenebat: licet teneat̃ ad expēſas ꝛ intereſſe ei cui⁹ interfuit. alle. ff. ſi cer. pe. eius qui. ꝛ q̄ꝺ habet̃ de p̄ben. dudū in fi. li. vj. facit ad idē de ꝓcu. c. vl. lib. vj. in fi. Sed illud ſpecialiſſimū in carnali matrimonio contrahendo: vt ibi no. concor. ff. de manumiſ. Vin. l. ſi pater in prin. pro ꝛ cōtra. ff. de diuor. l. ſi penituit. ꝛ vide quia quo ad caſū iſtū tollit̃ opi. Dy. qui dicebat in p̄alle. l. ſi pater. q̄ ſufficiebat ꝓcuratorem reuocatum: licet non certioratū: ad hoc vt impediret̃ actus quem ꝓcurator gerebat: ex quo ipſius mādatarij nō intererat. Alij dicebāt ſemper procuratorē de expreſſa reuocatione certificari debere: p̄ p̄di. l. ſi mandaſſem. ff. man. ſecus in tacita q̄ fit per mortem. ꝛ ſic reſpondēt ad. l. eius qui. ſed primo dicto contradicit. l. iſta. ſi pater. quare dicunt alij q̄ aut mādatarius interuenit vt nudus miniſter: aut vt procurator. Primo caſu reuocatio ſine certioratiōe impedit actū gerendū. ꝛ ſic loquitur lex illa ſi pater. vbi filius erat miniſter patris. q̄ꝺ ꝓbant: q̄ꝛ manumiſſus non eſt ipſius ſed patris libertus. ff. de manumiſ. l. nepos. ff. de iurepa. fili⁹. ꝛ ſic oquat̃. l. p̄di. ſi penituit. ꝛ p̄di. decre. vl. de ꝓcu. Scd̄o caſu cū ꝓcurator ꝟba contractus cōcipiat in ſuā p̄ſonā. ff. de cōſti. pe. cum q̄. §. ſed ſi actori. Diſtinguūt: ſi actus gerendus eſt talis ad cuius eſſe requiritur volūtas domini: tūc vt nō valeat actus ſufficit reuocatio ſine certioratiōe. exemplū in tranſlatione dominij rei mee. ff. de re. iur. id q̄ꝺ noſtrum. ſic loquitur. l. eius qui. §. quas vero. ff. de dona. l. ij. §. ſꝫ ſi q̄s donatari⁹. Fallit fauore liberatiōis. ff. ſolu. cum quis. §. j. ꝛ. l. q̄ hominē. §. ſi titiū. Si ꝟo ad eſſe contractus non requirit̃ conſenſus domini: vt ſi mandauit librum vel equū emi: reuocatio ſine certioratione nō īpedit illū actū: vt in. l. ſi mādaſſem. Quicquid dicatur in alijs caſibus quo ad caſū iſtū reuocatio ſine certioratione ꝓcuratoris vł ſup̄ioris non impedit ceſſionē: licet mādatarij nō interſit: ꝛ tractetur

a ad ipſius vel illius in cuius b manibus ceſſio fuerat faciẽda noticiam reuocatio hu c iuſmodi ſit deducta: niſi for d e te per ipſos aut alios maliciose factũ fuerit. quo min⁹ ad f eos vel eorũ alterũ ante ceſ g ſionẽ potuerit reuocatio peruenisse.

De ſupplenda negligentia p̄latorum.

Clemens q̄ntus in concilio Vienenſi.

Si p̄lati regulares nõ conferũt infra ſex mẽſes prioratus adminiſtratiões et eccleſias vacãtes: que nõ ſunt de menſa: ſz ſolent ſpãles lz obediẽtiarios rector s habere. Dioceſani auctoritate ſua vel apoſtolica ſi ſint exempti conferũt illa pſonis quibus p p̄latos fuerãt ↄferenda: nec p mittũt illa applicari mẽſis p̄latorꝫ vel penſionibus grauari. Jo. an. ca. I

b Quia regulares p̄lati prioratus eccleſias adminiſtrati k ones aut queuis alia benefi l cia ad eorũ diſpoſitionẽ ſpe m ctãtia cũ vacant interdum cõmittere negligũt vel confer n re infra tempus in laterañ. concilio conſtitutum: dioce o ſani locorum in non exem p q ptis ſua: in exemptis vero r s apoſtolica auctoritate negligentiam ſuper hoc ſuppleant eorundem prioratus eccleſias adminiſtrationes et beneficia huiuſmodi: illa videlicet que conſueuerũt per ſeculares clericos guberna

de perdendo dominio. rõ conſtitutionis ponit in prin. ꝛ concor. qđ no. ff. de contra emp. l. j. in fine. a ¶ Manibus. ſ. pape ſi fuit dignitas epiſcopalis: de tranſla. c. j. ꝛ. ij. ſi inferior in manibus cõfirmatoris vel collatoris etiam ſi ſit inferior epiſcopo: de hoc. ſ. eo. ad monet: ꝛ. xvij. q. j. eps̄ de loco. no. tñ Jnno. ſ. eo. ꝙ in dubijs nõ improbabiliter dici in illius manib⁹ quem renunciare debere qui poſſet illum inuitum deſtituere. b ¶ Facienda. ſi pſona cui faciẽda erat ceſſio fuit expſſa in mãdato illa faciẽda erat notificatio. Si vero mandatum erat generale: puta ad cedendum in manibus eius qui recipere poſſet non videt iuuare notificatio niſi facta ſit illi qui recipit. imputet enĩz ſibi qui omnibus debuit intimare vel ſaltem procuratori. c ¶ De ducta. Et de hoc p ipm fiat fides. ſimile. ſ. ea. cõpil. de elec. conſtitutionẽ. §. penul. d ¶ Per ipſos. Superiorem vel procuratorẽ. e ¶ Alios. Reſolue plurale in ſingulare: vt. ſ. de priuil. vt priuilegia. facit. ff. vi bono. rap. l. p̄tor ait. §. homines. f ¶ Eorum alterũ. Satis ergo ꝙ ipedita fuit notificatio alteri faciẽda ẽt ſi alteri fieri potuiſſet. g ¶ Peruenisse. Videtur ꝙ in hac intimatione ſeruanda ſit forma decre. Cle. de electio. cauſam vt ibi dixi in fine.

Diuiſio. Quia regulares. ¶ Declarantur. Etiam decre. de offi. ordi. pſenti. et de preben. cũ ſingula. in talibus prioratib⁹ et eccleſijs locũ habere. Et ſunt quattuor ptes. Prima ponit de negligentia regulariũ in bñficijs cõferendis p dioceſanos ſupplenda: et de modo ſupplendi. Scđa de eccleſijs nõ applicandis menſis prelatorũ nec penſionib⁹ grauãdis. ibi: Eadẽ. Tertia determinat de qb⁹ ecclijs pdicta intelligant. ibi: Premiſſa. Quarta declarat duas bonifacianas. ibi: Jn qbus. et quas opiniones declarat infra dicet. h ¶ Regulares. Jn ſecularib⁹ ꝫ nõ haberet locũ hec conſtitutio inquãtum ponit ius nouũ: ꝛ p̄iudicat p̄uilegio exceptiõis. i ¶ Prelati. ſi ad collegia regulariũ ſine p̄lato ſpectaret collatio quod eſſe põt: de regula. c. fi. li. vj. prius ad prelatũ et demuz ad dioceſanũ deuoluet poteſtas: facit. ſ. de prebẽ. ſi de beneficio. k ¶ Bñficia. Eccleſiaſtica: ꝛ vide qđ dixi de cle. cõiu. Johes. l ¶ Diſpoſitionẽ. i. collationẽ vel puiſionẽ: ꝫ dico: qꝛ ſi ad ſolã pſentationẽ vel electionẽ ipſorum ſpectarent: tunc ad confirmantẽ vel inſtituentem deuolueretur poteſtas: ſiue ſit dioceſan⁹ ſiue alius. m ¶ Cõmittere. Vtit iſto ỽbo: qꝛ ſepe p̄lati excuſabãt ſe dicentes ꝙ illarũ ecclarũ nõ fiebat collatio vel proui

ſio: ſed ſolum quedã cõmiſſio: quaſi illi eſſent caſtaldi miniſtri vel pedagogi. n ¶ Laterañ. De cõceſ. prebẽ. c. ij. et ſi intelligimus de prioribus etiã cõuentualibus. hic reprobat opi. que habet ꝙ tp̄s generalis cõcilij. ſ. triũ menſiũ locũ habeat in puiſiõib⁹ taliũ ſicut in electionib⁹. nã vt dicebat Jnn. in decre. ne p defectu. de elec. int electionẽ ꝛ prouiſionẽ diuerſitatis ratio nõ apparet qđ Compoſt. verũ eſſe dicebat in ppetuis ſed nõ in temporalibus: ꝫ gñt certũ eſt ꝙ ſi prioratus eſt prĩcipalis prelatura in eccleſia regulari collegiata: et ei per viam electionis prouidet locuꝫ haber. c. ne pro defectu. o ¶ Locorum. Ergo nõ perſonarũ ſi ergo p̄latus alterius dioce. habet prioratũ quẽ cõferre negligit in dioce. Boñ. epus boñ. ſupplebit. pbat hoc decre. ij. eo. ti. ibi. Jn tuo epiſcopatu. nec diſtinguit vnde ſint collatores: facit quod dicam in glo. ſ. proxi. p ¶ Sua auctoritate. Quod ſequitur. et pcedit hoc in prioratibus eccleſijs et adminiſtrationibus nõ exemptis: etiaꝫ ſi prelati ad quos puiſio pertinet ſint exempti: de priuile. quoniã. et. c. ex ore. facit de preben. c. j. li. vj. Jtem procedit hic ſuppletio quã facit dioceſanus ſuo iure infra ſm ſemeſtre: quo lapſo ad primũ ſuperiorẽ ſiue ſit metropolitanus vel papa collatio deuoluetur. e. ti. c. vlti. Non ob. littera que ſequit. qꝛ licet circa exempta cõcedat papa ius ſuum: circa nõ exempta non. Jtem licet concedat ſuppleri vice ſua negligentiam aliorum: non tamen concedit dioceſanus vt ſuppleant ſuam pprlam. Sed modo remanet dubium ſatis forte: nunquid in exmeptis deuolutis ad epiſcopũ currat tempus ſemeſtre epiſcopo: et ſi currit an ad metropolitanũ deuoluatur poteſtas tempore lapſo an ad papaꝫ: ꝛ circa primum videtur ꝙ non currat. ſ. de preben. ſi de bñficio. et quod ibi no. in glo. ſed nunquid circa ſcđm dato ꝙ currat: videtur ꝙ ad papam non ad archiepm̄ deuoluatur: ad hoc de cler. egro. c. vno. li. vj. et vide quod dixi. ſ. de here. ad abolendã ſup glo. fi. q ¶ Jn exemptis. Olim ſecus. e. ti. ſicut. et de prebẽ. cũ ſingula. in fi. li. vj. ꝛ ſic in hoc ius nouũ inducit. r ¶ Apoſtolica. Concor. de offi. ordi. irrefragabili. et de here. ab abolendã. de cle. egro. c. vno. li. vj. e. li. de ſta. mo. c. vno. ꝛ. ſ. de ſta. mo. attendentes. do. relig. do. quia cõtingit. s ¶ Negligentiam. Jnquantum hec decre. ponit ius nouũ nec p̄iudicat priuilegijs exceptionis non puto ꝙ locum habeat quando priuatus eſſet ppter delictum: cũ hoc nõ ſit expreſſum. facit de elec. ꝙꝙ. j. reſponſo. li. vj. ſecus in non exemptis: vt. ſ. eo. c. in fine.